

Engisizyondan Bu Zamana

– GÖKKUŞAĞI55 · 18 Ocak 2016

seni seviyorum bir çınarın punçakları gibi,
saraktanpuçların çıyanların taş duvarların dikenlerin arasında,, hey be gülüm hey
sevdiğim içinbaşım beladaysa dilim kimliğimyangın yerine dönmüşse
puçta ziyan değilsem,hiç üzülme sevin ruhumun ortasında yerinden seviyorum seni, ve bu aşk
bu sevgi
bu saygı engizisyondan bu zamana
kaç kez zındana koyuldu
kaç kez haçerle boğuldu
akıp gitti asırlar
hani nerede
zülümsüzlükner de nerede adalet hangi yaban el de
bir korsan gülüşbir mahsun bakış kimlerin ellerin de oyuncak bu can
bu cıyanlara nasıl dayansın?
bu dil
nasıl sussun
aha buralar dayumruğumu sıktyam haykırdıysam vurulduysam ağlama.. sensen bebeğim özlemini
çoğalttığım
bir orman gibisin hiç eksilmedi hasret bende,
her gün çoğaldıysanbuğulu gözlerimde yağmursan tufansan çil çil toprak gibi dağıldıysam eksik
sevdiğimden değil dilimin kalemi kırıldığından, hangi kalem yazabilir ki seni hangi rüzgar anlatabilir virajlı
yoların sonun da uçuruma düştüysem, gayrı sebep bendedir, sana bir fazla bir eksik yazdıysam hazarda
boğulsun bu can ve balıklar yesin dağılsın bu kan, ki bir işe yarasın,
sevmiyorum topaç topaç yaşamayı pinti vede pıhtı kalmayı bu yılanların bu tankların bu kurşunların
arasında, mahkeme salonlarında
Engisizyondan Bu Zamanaöldüm öldüm tükenmedim. irfan kökten